

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jamen opfindsomheden er jo hele tiden at presse på, hele tiden at forlange at få en dialog og hele tiden at forlange at få mulighed for at få behandlet de sager, der er om overtrædelse af menneskerettigheder. Der er altså nogle sager i verden, som tager længere tid end andre, og det her er tilsyneladende en af de sager, som ikke kan løses lige med det samme.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg hæftede mig ved, at fru Hanne Severinsen sagde, at der ikke var mange muligheder for sanktioner, altså Europarådets muligheder for sanktioner over for lande, som ikke overholder de regler, som de har sagt at de vil overholde, eller over for lande, som ikke retter sig efter Domstolens afgørelser.

Jeg vil da gerne lige gøre fru Hanne Severinsen opmærksom på, at for det første er der mulighed for at fratage de pågældende lande stemmeret i den parlamentariske forsamling, og der er for det andet også mulighed for simpelt hen at suspendere medlemskabet.

Endelig vil jeg gerne have fru Hanne Severinssens kommentar til det, der bliver beskrevet i redegørelsen om, at det er meget ubekvem for medlemslande, især for gamle medlemslande, hvis de bliver hængt ud eller bliver kritiseret i nogle af de officielle rapporter, der kommer fra Europarådet.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

De to sanktioner, som fru Elisabeth Arnold nævnte, nævnte jeg også. Men jeg nævnte også, at det er meget sjældent, at Ministerkomiteen bliver enig om sådan noget som en udelukkelse, og at de gange, hvor vi har suspenderet et land, har det ikke været helt heldigt. Suspendering af stemmeret over for Rusland var ikke det mest heldige, for det betød faktisk, at de politikere, som er uenige med deres land om Tjetjenien, i en lang periode ikke kunne komme til orde i Europarådet. Derfor bliver man nødt til meget nøje at overveje, hvad det er for sanktioner, man bruger.

Jeg mener sådan set, at det vigtigste er, at vi ved resolutioner faktisk hænger de lande ud, som ikke overholder det, og sender disse resolu-

tioner videre både til NATO og til EU, som jo nok i virkeligheden har noget mere magt, i hvert fald rent økonomisk. Derfor betyder det noget, hvad vi siger i den parlamentariske forsamling ...

Kl. 14.25

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Elisabeth Arnold.

Hanne Severinsen (V):

Der var et spørgsmål, som jeg ikke fik besvaret.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Ja, det var det sidste spørgsmål, nemlig om det ubekvemme ved at blive kritiseret, for her er der jo netop ikke nogen økonomisk sanktion overhovedet. Det vil ikke gøre nogen forskel for det land, der bliver kritiseret, at kritikken oversendes til et sted, hvor der kan lægges økonomiske sanktioner bag.

Vi husker de gange, hvor Danmark har været kritiseret af nogle af Europarådets organer, og der har det jo alene været et spørgsmål om, at vi ikke overholdt de regler, vi selv havde tilsluttet os. Der var ingen økonomi blandet ind i det, det var alene et spørgsmål om at overholde regler, vi selv var gået ind på.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg er glad for, at fru Elisabeth Arnold gentog spørgsmålet, for det er en af de vigtige ting, og der skal vi ikke undervurdere Europarådets rolle.

Jeg tror i virkeligheden, at i et Europaråd, der efterhånden består af de samme lande som EU, vil vi stadig væk have den rolle i Europarådet, at vi kan kritisere på områder, hvor EU egentlig ikke har nogen mekanismer til det. Vi mener i virkeligheden, at jo større sammenfald, der bliver mellem medlemskredsene, jo mere vil det blive en af Europarådets store opgaver i fremtiden. Et godt eksempel er jo her i sommer, hvor de danske medlemmer af den parlamentariske forsamling var enige om at bede om at få en undersøgelse af pressefriheden i Italien.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi går videre til en ny spørger. Det er en efterspurgt ordfører.